

Какве везе има јучерашња посета (уторак, 19. фебруар) председника Србије Институту за мајку и дете са аутоцензуром и гушењем слободе говора и мишљења?

Директан пренос председниковог упада у дечју болесничку собу, сликање и грљење са напаћеним малишаном оболелим од најтеже болести био је толико страхан, да би од тога једино страшније могло бити да се слободно каже оно што о томе једино може да се мисли.

Чак и да у Србији не влада епидемија грипа и да у болницама нису забрањене посете и да се овај најдражи гост спустио на дечји болнички кревет кроз димњак без сагласности лекара, та идеја је тако нездрава, да би болесније од тога могло да звучи једино ако би се о таквом потезу слободно изговорило једино што о томе може да се мисли.

Једино примитивније од полусатне конференције за штампу у ходнику Института за мајку и дете на којој, наравно, није било питања за директора болнице, било би да је неки новинар изговорио једино питање које се у тој ситуацији могло поставити председнику, а на које огроман број грађана одавно тражи одговор.

Немам речи

Пише: Оља Бећковић
четвртак, 21 фебруар 2019 02:47

Немам речи

Пише: Оља Бећковић
четвртак, 21 фебруар 2019 02:47

